

خۆراکی دوو کهس؛ بهشی سئ کهس دهکات، و خۆراکی سئ کهس؛ بهشی چوار کهس دهکات

له ئه بی هورهیره وه -رهزای خوی لیبیت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «(بهشه) خۆراکی دوو کهس؛ بهشی سئ کهس دهکات، و (بهشه) خۆراکی سئ کهس؛ بهشی چوار کهس دهکات». وله گپرانه وهی (مسلم) دا: له جابره وه -رهزای خوی لیبیت- که پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «(بهشه) خۆراکی یه ک کهس؛ بهشی دوو کهس دهکات، و (بهشه) خۆراکی دوو کهس؛ بهشی چوار کهس دهکات، و (بهشه) خۆراکی چوار کهس؛ بهشی ههشت کهس دهکات».

[صحه] [موسلم گپراوه تیه وه -بوخاری و موسلم هاوران له سهری]

فهرمووده که هاندانی تیدایه بۆ به شداری کردن له خواردندا، ئه گهر خوارده که کهمیش بیته ئه وه هیندهی پیوسته لپی به دهست ده هیندرپت، و بهر کهت و پیرۆزی تیده که ویت که هه موو ئاماده بووانی ده گرتته وه، و پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- هاندات بۆ له خۆبردووی (الایثار) واتا ئه گهر خۆراکه کهت هینا و بیته و ابوو بهشت دهکات، و پیاوکی تر هات بۆته وهی به شدارت بیته له خواردنیدا؛ ئه وه رهزیل مه به، و مه لئ ئه مه ته نه ها خۆراکی منه؛ به لکو بهشی بده چونکه بهشی ههردووتان دهکات.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6057>

